

109. ფსალმუნი დავითისი

¹ ჰრქუა უფალმან უფალსა ჩემსა: დაჯედ მარჯუენით ჩემსა, ვიდრემდის დავსხნე მტერნი შენნი ქუეშე ფერკთა შენთა. ² კუერთხი ძლიერებისაჲ გამოგვივლინოს შენ უფალმან სიონით, და უფლებღე შორის მტერთა შენთა. ³ შენ თანა არს მთავრობაჲ დღესა ძლიერებისა შენისასა, ბრწყინვალეებასა წმიდათა შენთასა; საშოთ მთიებისა წინა გშევ შენ. ⁴ ფუცა უფალმან და არა შეინანოს: შენ ხარ მღვდელ უკუნისამღე წესსა მას ზედა მელქისედეკისსა. ⁵ უფალი მარჯუენით შენსა, შემუხრნა დღესა რისხვისა მისისასა მეფენი; ⁶ საჯოს

109. ფსალმუნი დავითისი

¹ სიამაყე აყდომპენ აყდომსუ სქმსუ: ზოჯუჴ შოძოჯაყინოთ სქმსუ, ჟოჯოჴშვის ზოჯოსღნოჴ შღჴმინო ყჴნინო ქაყოყო ჟოჴმკოთე ყჴნთო. ² ხაყოითაღი თოთოჴმოჴყოსო ჟოჯოჯოჴოთინას ყჴნ აყდომპენ სოანოთ, ჴე აყდოთოჴშო ყანისი შღჴმთოე ყჴნთო. ³ ჴჴნ თონო რმის შოთოჴმთაყოსო ჴოჴსო თოთოჴმოჴყოსო ყჴნისოსო, ყმოქოანოჴოთოჴყოსო ჴშოჯოთე ყჴნთოსო; სოყსათ შოთოჴყოსო ჴინო ჴყოჴო ყჴნ. ⁴ ჴაღღე აყდომპენ ჴე რმოე ყჴნისინას: ყჴნ ღრმი შოჯოთ აღქაქისოშოჴო ჴოქოსო შოს ჴოჯოე შოთოქისოჴქისოსო. ⁵ ადოთო შოძოჯაყინოთ ყჴნსო, ყოქსაქსინო ჴოჴსო მისღჴოსო შოსოსოე შოჴჴინო; ⁶ სოჯას

109. დავითის ფსალმუნი

¹ უთხრა უფალმა უფალს ჩემსას: „დაჯექ ჩემს მარჯვნივ, სანამ არ დამხობ შენს მტრებს შენს ფეხქვეშ“. ² ძლიერების კვერთხს გამოგიგზავნის უფალი სიონიდან და იბატონე შენს მტერთა შორის! ³ შენთანაა ხელმწიფება შენი ძლიერების დღეს, შენს წმიდათა ბრწყინვალეებაში. „წილიდან გშობე შენ ცისკრის ვარსკვლავამღე“, – ⁴ დაიფიცა უფალმა და არ შეინანებს: „შენ ხარ მღვდელი უკუნისამღე მელქისედეკის* წესით“. ⁵ უფალი შენს მარჯვნივაა, შემუხრა თავისი რისხვის დღეს მეფენი; ⁶ განსჯის

წარმართთა შორის და ადავსოს მძორებითა, შემუსრნეს თავნი მრავალთანი ქუეყანასა ზედა. ⁷ ნალუარევისაგან გზასა ზედა სუას; ამისთჳს აღამაღლოს თავი.

110. ალელუაჲ

¹ აღვიარო შენ, უფალო, ყოვლითა გულითა ჩემითა ზრახვასა შინა წრფელთასა და შესაკრებელსა. ² დიდ არიან საქმენი ღმრთისანი, გამოსაძიებელ არიან ყოველსა შინა ნებანი მისნი; ³ აღსაარებულ და დიდად შეუენიერ არიან საქმენი მისნი, და სიმართლე მისი ჰკვირს უკუნითი უკუნისამდე. ⁴ საკსენებელ-ყო საკვრველებათა მისთაჲ, მოწყალე და შემწყნარებელ უფალი. ⁵ საზრდელი მოსცა მოშიშთა მისთა, მოიკსენოს უკუნისამდე აღთქმისა თჳსისაჲ.

ღირსპატიოთაჲ ყათის ჳრ ღირსისას შინაიუყოთა, ყუშაქსინის არღინი შირღორთათაჲნი იყაყინისაჲნი ზეჳ. ⁷ ჩრთაღორღორღორღინ ჳზრსა ზეჳნი სარს; ზშიშთის ღირსპატიოთას თრღორ.

110. ႠႵႵႵႵ

¹ Ⴀორღორღინ ყინ, აყღორთა, ყაღორთაჲ ჳყაღორთა ლქმთა ზირღორღორღინ ყინი Ⴀორღორღორღინ ჳრ ყინღორღორღორღინ. ² Ⴀრღინ ღორღინ სრღორღინ Ⴀშიშთისაჲნი, ჳღშასღორღორღინ ღორღინ ყაღორღორღინ ყინი ჩორღინ შრსინი; ³ Ⴀორღორღორღინ ჳრ Ⴀრღინ ყაღორღორღინ ღორღინ სრღორღინ შრსინი, ჳრ სრღორღორღინ შრსინი Ⴀღორღინ Ⴀღორღინ Ⴀღორღინ. ⁴ სრღორღორღინ-ყა სრღორღორღორღინ Ⴀრსინი, შორღორღინ ჳრ ყინღორღორღინ აყღორთა. ⁵ სრღორღინ შასღორღინ Ⴀყორღინ შრსინი, შორღორღინ Ⴀღორღინ Ⴀღორღინ Ⴀღორღინ Ⴀღორღინ.

ერებს და ადავსებს მიწას გვაძებთ, შემუსრავს მრავალთა თავებს დედამიწაზე. ⁷ ნიაღვრებიდან დაღვეს გზაზე; ამიტომ აიმაღლებს თავს.

110. ალილუია

¹ გაღიარებ შენ, უფალო, მთელი ჩემი გულით მართალთა სათათბიროსა და საკრებულოში. ² დიდია ღმერთის საქმენი, ყველაფერში მისი ნებაა გამოსაძიებელი; ³ აღიარებული და დიდად მშვენებელია მისი საქმენი, და მისი სიმართლე დარჩება უკუნითი უკუნისამდე. ⁴ სამახსოვროდ აქცია თავისი საკვირველებანი, მოწყალე და შემწყნარებელია უფალი. ⁵ საზრდო მისცა თავის მოშიშთ, უკუნისამდე ეხსომება თავისი აღთქმა.

⁶ და ძალი საქმეთა თვსთაჲ უთხრა ერსა თვსსა მიცემად მათდა სამკვდრებელი წარმართთაჲ. ⁷ საქმენი კელთა მისთანი ჭემმარიტებაჲ და განკითხვაჲ; სარწმუნო არიან ყოველნივე მცნებანი მისნი, ⁸ განმტკიცებულ არიან უკუნითი უკუნისამდე, შექმნულ არიან ჭემმარიტებით და სიწრფოებით. ⁹ ესნაჲ მოუვლინა ერსა თვსსა, ამცნო უკუნისამდე აღთქუმაჲ თვსი; წმიდა არს და საშინელ სახელი მისი. ¹⁰ დასაბამი სიბრძნისაჲ შიში უფლისაჲ, ხოლო გულისკმის-ყოფაჲ კეთილი ყოველთა, რომელთა ყონ იგი, და ქებაჲ მისი ეგოს უკუნითი უკუნისამდე.

⁶ ღე ძირთა სრქმერთე თაქსრე ატაქირ უმირე თაქსრე შერქმეშ შერმე სრქმეშმირეყურა ქრქმეშმირთორე. ⁷ სრქმერნი კერთორე შრთორნი ვერქმეშმირეყურე ღე ჯრქმერთორე; სრქმეშმირნი რმირნი კარქმერთორე შქმერთნი შრნი, ⁸ სრქმეშქმერთორე რმირნი აქმერთორე აქმერთორეშქმერთ, ვერქმეშმირნი რმირნი ვერქმეშმირეყურე ღე სრქმერთორე. ⁹ ესნაჲ შაქმერთორნი უმირე თაქსრე, რქმენა აქმერთორეშქმერთ რთორქმერთე თაქსრე; ქმეშმირ რმის ღე სრქმერთორე სრქმერთი შრნი. ¹⁰ ღესრქმერთი სრქმერთორე ვერქმერთორე, ქმერთორე ჯმერთორეშქმერთ-კარქმერთე კერთორე კარქმერთორე, მარქმერთორე კანი რქმერთ, ღე ქმერთე შრნი რქმერთს აქმერთორე აქმერთორეშქმერთ.

⁶ თავის საქმეთა ძალა აუწყა თავის ერს, მათთვის წარმართთა სამკვიდროს საბოძებლად. ⁷ მის ხელთა საქმენი ჭემმარიტებაჲ და სამართალი; სარწმუნოა ყველა მისი მცნება, ⁸ დამტკიცებულია უკუნითი უკუნისამდე, შექმნილი ჭემმარიტებითა და სიმართლით. ⁹ ესნა მოუვლინა თავის ერს, უკუნისამდე ამცნო თავისი აღთქმა; წმიდა და საშინელია მისი სახელი. ¹⁰ სიბრძნის დასაბამია უფლის შიში, ხოლო გონიერება სიკეთეა ყველა მისი შემსრულებლისათვის; და მისი ქება იქნება უკუნითი უკუნისამდე.

⁸ განმტკიცებულ არს გული მისი და არა შეეშინოს, ვიდრემდის იხილოს მტერთა მისთაჲ. ⁹ განაბნია და მისცა გლახაკთა, და სიმართლე მისი ჰგიეს უკუნითი უკუნისამდე, რქაჲ მისი ამაღლდეს დიდებითა. ¹⁰ ცოდვილმან იხილოს და განროსხნეს, კბილთა თვისთა იღრჭენდეს და დადნეს, და გულისთქუმაჲ ცოდვილისაჲ წარწყმდეს.

დიდებაჲ

112. ალელუაჲ

¹ აქებდით ყრმანი უფალსა, აქებდით სახელსა უფლისასა. ² იყავნ სახელი უფლისაჲ კურთხეულ ამიერითგან და უკუნისამდე; ³ მზისა აღმოსავალითგან ვიდრე დასავალამდე ქებულ არს სახელი უფლისაჲ. ⁴ მაღალ არს ყოველთა

⁸ *ღმრთებრივად უფალი მისი და არა შეეშინოს, ვიდრემდის იხილოს მტერთა მისთაჲ. ⁹ განაბნია და მისცა გლახაკთა, და სიმართლე მისი ჰგიეს უკუნითი უკუნისამდე, რქაჲ მისი ამაღლდეს დიდებითა. ¹⁰ ცოდვილმან იხილოს და განროსხნეს, კბილთა თვისთა იღრჭენდეს და დადნეს, და გულისთქუმაჲ ცოდვილისაჲ წარწყმდეს.*

გაგებდა

112. ოსტატი

¹ *ღმრთებრივად უფალი მისი და არა შეეშინოს, ვიდრემდის იხილოს მტერთა მისთაჲ. ² განაბნია და მისცა გლახაკებს, და სიმართლე მისი უკუნისამდე იქნება, მისი რქა ამაღლდება დიდებით. ³ ცოდვილი იხილავს და განროსხნდება, კბილებს დააღრჭენს და დადნება, და ცოდვილთა გულისთქუმა წარწყმდება.*

დიდება

112. ალილუია

¹ ადიდეთ, ყრმანო, უფალი, აქეთ უფლის სახელი! ² იყოს უფლის სახელი კურთხეული ამიერიდან და უკუნისამდე. ³ მზის აღმოსავალიდან დასავალამდე ქებულია უფლის სახელი. ⁴ უზენაესია უფალი ყოველ ტომზე

თესლთა ზედა უფალი, და ცათა შინა არს დიდებაჲ მისი. ⁵ ვინ არს, ვითარ უფალი ღმერთი ჩუენი, რომელი მაღალთა შინა დამკვიდრებულ არს, ⁶ და მდაბალთა ზედავს ცათა შინა და ქუეყანასა ზედა? ⁷ რომელმან აღადგინის ქუეყანისაგან გლახაკი და სკორეთაგან აღამაღლის დავრდომილი, ⁸ რაჲთა დასუას იგი მთავართა თანა, მთავართა თანა ერისა მისისათა; ⁹ რომელმან დააშენის ბერწი სახლსა შინა, დედად შვილთა ზედა სახარულეევანად.

113. ალელუაჲ

¹ გამოსლვასა ისრაჲლისასა ეგუპტით, სახლი იაკობისი ერისაგან ბარბაროზთაჲსა ² იყო ჰურიასტანი სიწმიდე მისა და ისრაჲლი საბრძანებელ

თქსითარ ზედა უფალი, და ცათა შინა არს დიდებაჲ მისი. ⁵ ვინ არს, ვითარ უფალი ღმერთი ჩუენი, რომელი მაღალთა შინა დამკვიდრებულ არს, ⁶ და მდაბალთა ზედავს ცათა შინა და ქუეყანასა ზედა? ⁷ რომელმან აღადგინის ქუეყანისაგან გლახაკი და სკორეთაგან აღამაღლის დავრდომილი, ⁸ რაჲთა დასუას იგი მთავართა თანა, მთავართა თანა ერისა მისისათა; ⁹ რომელმან დააშენის ბერწი სახლსა შინა, დედად შვილთა ზედა სახარულეევანად.

113. ოსტატი

¹ ღმერთთაგან ისრაჲლისასა გამოსლვასა ეგუპტით, სახლი იაკობისი ერისაგან ბარბაროზთაჲსა ² იყო ჰურიასტანი სიწმიდე მისა და ისრაჲლი საბრძანებელ

და ცათა შინა არის მისი დიდება. ⁵ ვინაა მსგავსი უფლისა, ჩუენი ღმერთისა, რომელიც დამკვიდრებულია მაღალთა შინა ⁶ და ზედავს მდაბალთ ცათა შინა და დედამიწაზე?! ⁷ რომელიც მიწიდან აღადგენს გლახაკს და სკორედან აღამაღლებს დავრდომილს, ⁸ რათა დასვას იგი მთავრებთან, თავისი ერის მთავრებთან; ⁹ რომელიც ბერწს ამკვიდრებს სახლში შვილებით გახარებულ დედად.

113. ალილუია

¹ ისრაელის ეგვიპტიდან გამოსვლისას, იაკობის სახლისა – ბარბაროსი* ერისაგან, ² გახდა ჰურიასტანი მისი სიწმიდე და ისრაელი – მისი

მისა. ³ ზღუამან იხილა და ივლტოდა, და იორდანე უკუნიქცა მართლუკუნ. ⁴ მთანი იმღერდეს, ვითარცა ვერძნი, და ბორცუნი – ვითარცა კრავნი ცხოვართანი. ⁵ რაჲ არს შენდა, ზღუაო, რამეთუ ივლტოდე, და შენ, იორდანე, რამეთუ უკუნიქცე მართლუკუნ? ⁶ მთანი, რამეთუ იმღერდით, ვითარცა ვერძნი და ბორცუნი – ვითარცა კრავნი ცხოვართანი? ⁷ პირისაგან უფლისა შეიძრა ქუეყანაჲ, პირისაგან ღმრთისა იაკობისა, ⁸ რომელმან გარდააქცია კლდე ტბად წყალთა და კლდე განუკუეთელი – წყაროებად წყალთა. ⁹ ნუ ჩუენთჳს, უფალო, ნუ ჩუენთჳს, არამედ სახელსა შენსა ეც ღიდებაჲ წყალობითა შენითა და ჭეშმარიტებითა შენითა. ¹⁰ ნუსადა თქუან წარმართთა: სადა არს ღმერთი იგი მათი? ¹¹ ხოლო ღმერთმან ჩუენმან ცათა შინა და ქუეყანასა ზედა ყოველივე,

სრეცხიმღინყუოჲ შისე. ³ **ხოაყრძინ იღოაჲ ჳე იყოაღაჳე, ჳე რამიჳინყინყ აქჲაყნიჩღე პრემოთაყჲაყნი.** ⁴ **ჳორენი იშოჲიშჳის, ჲორთმღე ჲოჲიმინი, ჳე ცამიღაყნი – ჲორთმღე ჲმრეჲნი ღღაჲრემთრენი.** ⁵ **იჲე რმის ყჲინჳე, ჲოაყრეა, მრეშოთაყ იყოაღაჳე, ჳე ყჲინ, რამიჳინყ, მრეშოთაყ აქჲაყნიჩღე პრემოთაყჲაყნი?** ⁶ **ჳორენი, მრეშოთაყ იშოჲიშჳით, ჲორთმღე ჲოჲიმინი ჳე ცამიღაყნი – ჲორთმღე ჲმრეჲნი ღღაჲრემთრენი?** ⁷ **სომოსრეჲნი აყჲორსე ყჲომთრე იყაჲყენრეა, რმოსრეჲნი იშმთრე რეჲაყისე, ⁸ იამიჳინი ჲრემიჳინიჩღე ჲოჳე ღღეჳ იყრეთრე ჳე ჲოჳე ჲრეაქჲაყთოჲი – იყრემთრეჳ იყრეთრე.** ⁹ **რაყ საყრენთჳს, აყჲორთა, რაყ საყრენთჳს, რმრეშოჳ სრეღოთსე ყჲინსე Პღ ჳიჳეყრეა იყრეთრეყრე ყჲინთრე ჳე ყჲეჳმრეღეყრე ყჲინთრე.** ¹⁰ **რამრეჳე თჲაყრენი ირემიშმთრე: სრეჳე რმის იშოჲითი რეჲი შრეა?** ¹¹ **ღაოთა იშოჲიმინი საყრენინი ღღთრე ყრნე ჳე იყაჲყენრესე ჲეჳე ყაჲოჲოჲოჲე,**

საბრძანებელი. ³ იხილა ზღვამ და გაიქცა და იორდანე უკუნიქცა. ⁴ მთები ვერძებოვით დახტოდნენ და ბორცვები – ცხვრის კრავებოვით. ⁵ რა არის ეს შენთვის, ზღვაო, რომ გაიქცე, და იორდანე, რომ უკუნიქცე? ⁶ მთანო, რომ ათამაშდით ვერძებოვით, და ბორცვნო – ცხვრის კრავებოვით? ⁷ უფლის პირისგან შეიძრა დედამიწა, იაკობის ღმერთის პირისგან, ⁸ რომელმაც კლდე წყალთა ტბად აქცია და გაუკუეთელი კლდე – წყალთა წყაროებად. ⁹ ჩვენ კი არა, უფალო, ჩვენ კი არა, არამედ შენს სახელს მიეც ღიდება შენი წყალობითა და ჭეშმარიტებით, ¹⁰ რომ არ თქვან წარმართებმა: „სადა არის მათი ღმერთი?“ ¹¹ ხოლო ჩვენმა ღმერთმა, ცათა შინა და ქვეყანასა ზედა, ყოველივე ქმნა,

რაღცა უნდა, ქმნა. ¹² კერპნი წარმართთანი ოქროსანი და ვეცხლისანი, ქმნულნი კელთა კაცთანი; ¹³ პირ ათქს და არა იტყვან, თუალ ასხენ და არა ხედვენ, ¹⁴ ყურ ასხენ და არა ესმის, ცხვრ ასხენ და არა იყნოსენ, ¹⁵ კელ ასხენ და არა განიხილვენ, ფერკ ასხენ და არა ვლენან, არცადა კმობენ კორკითა მათითა. ¹⁶ ემსგავსნედ მათ მოქმედნი მათნი და ყოველნი, რომელნი ესვენ მათ. ¹⁷ სახლი ისრაელისაჲ ესვიდა უფალსა; შემწე და შემწყნარებელ არს მათდა. ¹⁸ სახლი აპრონისი ესვიდა უფალსა; შემწე და შესავედრებელ არს მათდა. ¹⁹ მოშიშნი უფლისანი ესვიდეს უფალსა; შემწე და მფარველ არს მათდა. ²⁰ უფალმან მომიკსენნა ჩუენ და მაკურთხნა ჩუენ, აკურთხა სახლი ისრაელისაჲ, აკურთხა სახლი აპრონისი, ²¹ აკურთხნა უფალმან მოშიშნი მისნი,

*მოდელე აქნაჲ, იქმნი. ¹² ზოქიანი ქრძიშრითორნი აქრძიასორნი ჳე ურუც-
თორნი, იქმნათანი კოთორ ხელორნი; ¹³ სიხ რთხს ჳე რძი იტყლენ,
თაყრო რსღენ ჳე რძი ეტწორენ, ¹⁴ ყაყი რსღენ ჳე რძი უსძის, ეტქი
რსღენ ჳე რძი იქნასენ, ¹⁵ ყოთ რსღენ ჳე რძი უენიკოთორენ, კოქი
რსღენ ჳე რძი უოთენენ, რძილორ კძაყენ კათიკოთორ შოთორ. ¹⁶ მ-
სჯელისნიჲ შოთ შაქტორნი შოთნი ჳე კაოთორნი, მათორნი უსოთენ
შოთ. ¹⁷ სელთა რძილქორისაჲ უსოთორ აყოროსო; ყოქოქ ჳე ყოქოქინ-
ძიკოთა რძის შოთორ. ¹⁸ სელთა რძილქორისაჲ უსოთორ აყოროსო; ყოქოქ
ჳე ყოქოქორნიკოთა რძის შოთორ. ¹⁹ შაყენი აყოროსორნი უსოთორჲს
აყოროსო; ყოქოქ ჳე შპრძიკოთა რძის შოთორ. ²⁰ აყოროსენ შაქი-
სენნი სოქენ ჳე შრქაქითორნი სოქენ, რქაქითორ სელთა რძილქორისაჲ,
რქაქითორ სელთა რძილქორისა, ²¹ ტქაქითორნი აყოროსენ შაყენი შისნი,*

რაც ისურვა. ¹² წარმართთა კერპები – ოქროსი და ვერცხლისაა, ადამიანთა ხელით შექმნილი: ¹³ პირი აქვთ და არ ლაპარაკობენ, თვალები აქვთ და ვერ ხედავენ, ¹⁴ ყურები ასხიათ და არ ესმით, ცხვირი აქვთ და ვერ იყნოსავენ, ¹⁵ ხელები აქვთ და ვერ ეხებიან, ფეხები აქვთ და ვერ დადიან, ვერც ხმას გამოსცემენ ხორხით, ¹⁶ დაემსგავსონ მათ მათი შემქმნელნი და ყველა, ვინც მათ ესაგს. ¹⁷ ისრაელის სახლი ესავდა უფალს – მათი შემწე და შემწყნარებელია იგი. ¹⁸ აპრონის სახლი ესავდა უფალს, – შემწე და თავშესაფარია მათთვის. ¹⁹ უფლის მოშიშნი ესავდნენ უფალს, – შემწე და მფარველია მათი. ²⁰ უფალმა გავგისენა და გვაკურთხა ჩვენ, აკურთხა ისრაელის სახლი, აკურთხა სახლი აპრონისა, ²¹ აკურთხა უფალმა მისი მოშიშნი,

მცირედნი დიდთა თანა. ²² შეგძინენ უფალმან თქვენ ზედა, თქვენ ზედა და შვილთა თქვენთა ზედა; ²³ კურთხეულ ხართ თქვენ უფლისა მიერ, რომელმან ქმნა ცანი და ქუეყანაჲ. ²⁴ ცანი ცათანი უფლისანი არიან, ხოლო ქუეყანაჲ მოსცა ძეთა კაცთასა. ²⁵ არა თუ მკუდარნი გაქებდენ შენ, უფალო, არცა ყოველნი შთამავალნი ჯოჯოხეთისანი, ²⁶ არამედ ჩუენ ცხოველნი ვაკურთხევდეთ უფალსა ამიერიტგან და უკუნისამდე.

114. ალელუაჲ

¹ შევიყუარე, რამეთუ ისმინოს უფალმან კმაჲ ვედრებისა ჩემისაჲ. ² რამეთუ მოყო ყური მისი ჩემდა, და მე დღეთა ჩემთა ვხადოდი მას. ³ გარემომადგეს მე საღმობანი სიკუდილისანი, და ჭირთა ჯოჯოხეთისათა მპოეს მე;

მცირეჲნი ზიჯთა თანა. ²² *ჟოჯოხეთნი აყდომბენ თქაყენ ზედა, თქაყენ ზედა და შვილთა თქვენთა ზედა;* ²³ *ხაყმთღუყაყო ღრმთ თქაყენ აყდომსე მჟოთ, მთაშოომბენ იქმნენ ღრნი ზე იყაყყენოა.* ²⁴ *ცანი ღრთენი აყდომსენი რმორენ, ღრაოთ იყაყყენოა მასღრ მჟოთა ხრღრთსე.* ²⁵ *ცანი თაჲ მჟაჟზენი ჯაჟაღუთისენი,* ²⁶ *ცანიშოჲ ჯაყენ ღრაჟოთისენი რრეხაყმთღუჟოთ აყდომსე რმჟოთოთენი ზე აყყენისეშო.*

114. ოსტოტა

¹ *ჟოჯოყაყენი, მრეშოთაჲ ისმინას აყდომბენ იქმნეო რრეშოყენსე ჯეშისეა.* ² *ჟრეშოთაჲ შაყა ყაყი მისი ჯეშენ, ზე მჟ ზოჟთა ჯეშთა რღრეშაჲ მის.* ³ *ღრეშომბენშოჲს მჟ სრომბაყენი სრეხაჟოთისენი, ზე ღრმთა ჯაჟაღუთისეთა მთაჲს მჟ; ღრნი ზე*

მცირენი დიდებთან ერთად. ²² შეგმატოთ თქვენ უფალმა, თქვენ და თქვენს შვილებს; ²³ კურთხეული ხართ უფლისაგან, რომელმაც შექმნა ცანი და დედამიწა. ²⁴ ცანი ცათანი უფლისა არიან, ხოლო მიწა კაცთა ძეთ მისცა. ²⁵ მკვდარნი კი არ გაქებენ შენ, უფალო, და არც ჯოჯოხეთში ჩამავალნი, ²⁶ არამედ ჩვენ, ცოცხალნი, ვაკურთხებთ უფალს, ამიერიდან და უკუნისამდე.

114. ალილუია

¹ მიყვარს, რომ შეისმენს უფალი ჩემი ვედრების ხმას; ² რადგან მომაპყრო ყური, და ჩემი დღეების მანძილზე მოვუხმობ მას. ³ გარს შემომერტყენენ სიკვდილის ტანჯვანი, და ჯოჯოხეთის ჭირმა მომძებნა; ჭირი და

ჭირი და სალმობაჲ ვპოე. ⁴ და სახელსა უფლისასა ვხადე: ჰ, უფალო, იკსენ სული ჩემი! ⁵ მოწყალე არს უფალი და მართალ და ღმერთი ჩემი მწყალობელ. ⁶ დაიცავს ჩჩვლთა უფალი; დაემდაბლდი, და მაცხოვნა მე. ⁷ მოიქეც, სულო ჩემო, განსასუენებელად შენდა, რამეთუ უფალმან კეთილი გიყო შენ, ⁸ რამეთუ იკსნა სული ჩემი სიკუდილისაგან, თუალნი ჩემნი – ცრემლთაგან და ფერქნი ჩემნი – ბრკოლისაგან. ⁹ სათნო-ვეყო წინაშე უფლისა სოფელსა შინა ცხოველთასა.

დიდებაჲ

სლომბაჲ ვპოე. ⁴ ორ სულსა აყაროს სული ჩემი: ჰ, აყაროს, იკსენ სული ჩემი! ⁵ ჰაყაროს სული ჩემი სიკუდილისაგან. ⁶ ორ სულსა აყაროს; ორ სულსა აყაროს, ორ სულსა აყაროს. ⁷ ჰაყაროს, სული ჩემი, ორ სულსა აყაროს; ორ სულსა აყაროს, ორ სულსა აყაროს. ⁸ ორ სულსა აყაროს, ორ სულსა აყაროს. ⁹ ორ სულსა აყაროს, ორ სულსა აყაროს.

ჴაყაროს

სალმობა ვპოე, ⁴ და უფლის სახელს მოვუხმე: „ჰოი, უფალო, იხსენ ჩემი სული!“ ⁵ მოწყალეა უფალი და მართალი და ღმერთია ჩვენი მწყალობელი. ⁶ იცავს ჩვილებს უფალი; დაემდაბლდი და გადამარჩინა მე. ⁷ დაუბრუნდი, სულო ჩემო, შენს განსასვენებელს, რადგან უფალმა კეთილი გიქმნა შენ, ⁸ რადგან იხსნა სული ჩემი სიკუდილისაგან, თვალნი ჩემნი – ცრემლთაგან და ფეხნი ჩემი – დაბრკოლებისაგან. ⁹ სათნო ვიქნები უფლისათვის ცოცხალთა ქვეყანაზე!

დიდება

115. ალელუაჲ

¹ მრწმენა მე, რომლისათვისცა ვიტყოდე; ხოლო მე დავმდაბლდი ფრიად. ² და ვთქუ განკვრევებასა ჩემსა, რამეთუ: ყოველი კაცი ცრუ არს. ³ რაჲ მივაგო უფალსა ყოვლისავეთუს, რომელი მომაგო მე? ⁴ სასუმელი ცხორებისაჲ მოვილო და სახელსა უფლისასა ვხადო. ⁵ ლოცვანი ჩემნი უფალსა მივსცნე წინაშე ყოვლისა ერისა მისისა. ⁶ პატიოსან არს წინაშე უფლისა სიკუდილი წმიდათა მისთაჲ. ⁷ ზ, უფალო, მე მონაჲ შენი, მე მონაჲ შენი და ძე მკველისა შენისაჲ; განხეთქენ საკრველნი ჩემნი, ⁸ შენდა შევწირო მსხვერპლი ქებისაჲ და სახელსა უფლისასა ვხადო. ⁹ ლოცვანი ჩემნი უფალსა მივსცნე წინაშე ყოვლისა ერისა მისისა, ¹⁰ ეზოთა სახლისა უფლისათა, შორის შენსა, იერუსალმ!

115. ርዕሴዓ

¹ *ჰითქჳნიჲ ჰჳ, მიაჰორსოთქსიჲ ორქყაჰ; Ⴇათოჲ ჰჳ ჰჳრქჰჰჳგო-
ჰჳ Ⴇითჲ.* ² *ჰჳ Ⴇოთქაჲ Ⴇჳრქქქოთოჲსო Ⴇოქსო, Ⴇოქჳოთაჲ: Ⴇოთოთო
ქოქო Ⴇოთაჲ Ⴇოქს.* ³ *ჰოქ Ⴇოთოქჳ Ⴇოქოთსო Ⴇოთოთოთოთოქს, მიაჰო-
თო Ⴇოქოქაჲ Ⴇოქ?* ⁴ *სოქაქქოთო Ⴇოთოთოქსო Ⴇოთოთო Ⴇჳ სოქოთსო
Ⴇოქოთსო Ⴇოქჳ.* ⁵ *ხოქოქოქო Ⴇოქსო Ⴇოქოთსო Ⴇოქსოქო Ⴇოქოქო
Ⴇოთოთსო Ⴇოქსო.* ⁶ *სოქოთსო Ⴇოქს Ⴇოქოქო Ⴇოქოთსო Ⴇოქაქჳ-
ოთო Ⴇოქჳოთო Ⴇოქსო.* ⁷ *ჰ, Ⴇოქოთა, Ⴇო Ⴇოქო Ⴇოქს, Ⴇო Ⴇოქო Ⴇოქს
Ⴇჳ Ⴇოქ Ⴇოქოთოთსო Ⴇოქსო; Ⴇოქოქოთოქს Ⴇოქოთოთსო Ⴇოქსო, Ⴇოქსო
Ⴇოქოთოთა Ⴇოქაქქოთოთო Ⴇოქსო Ⴇჳ სოქოთსო Ⴇოქოთსო Ⴇოქჳ.* ⁹ *ხოქოქოქო Ⴇოქსო Ⴇოქოთსო Ⴇოქსოქო Ⴇოქოქო Ⴇოქოთსო Ⴇოქსო Ⴇოქ-
სო, Ⴇოქოთო სოქოთსო Ⴇოქოთსო, Ⴇოქოთს Ⴇოქსო, Ⴇოქოთსოქს!*

115. ალილუია

¹ ვიწამე და ამიტომ ვლაპარაკობდი; ხოლო მე დავმდაბლდი ფრიად. ² და ვთქვი ჩემი განკვირებისას: „ყოველი ადამიანი ცრუა“. ³ რა მივუზლო უფალს ყველაფრისათვის, რაც მე მომაგო? ⁴ ცხონების სასმისს მივიღებ და უფლის სახელს მოვუხმობ. ⁵ ჩემს ლოცვებს უფალს მივუძღვნი მთელი მისი ერის წინაშე. ⁶ პატივდებულა უფლის წინაშე მის წმიდათა სიკვდილი. ⁷ ჰოი, უფალო, მონა ვარ მე შენი, მონა შენი და ძე შენი მხველისა; შენ განხეთქე ჩემი ბორკილები, ⁸ შენ შემოგწირავ ქების მსხვერპლს და უფლის სახელს მოვუხმობ. ⁹ ჩემს ლოცვებს უფალს შევწირავ მთელი მისი ერის წინაშე, ¹⁰ უფლის სახლის ეზოებში, შენს შორის, იერუსალიმ!

⁵ ჭირსა ჩემსა ვხადე უფალსა, ისმინა ჩემი და გამომიყვანა მე ფართოდ. ⁶ უფალი არს მწვე ჩემდა, არა შემეშინოს; რაჲ მიყოს მე კაცმან? ⁷ უფალი არს მწვე ჩემდა, და მე ვიხილნე მტერნი ჩემნი. ⁸ კეთილ არს მოსავ-ყოფაჲ უფლისა მიმართ, ვიდრე მოსავ-ყოფაჲ კაცისა მიმართ; ⁹ კეთილ არს სასოებაჲ უფლისა მიმართ, ვიდრე სასოებაჲ მთავართა მიმართ. ¹⁰ ყოველი თესლები გარემომადგა მე, და სახელითა უფლისაჲთა ვერეოდე მათ. ¹¹ გარემომადგეს მე და მომიცვეს მე, და სახელითა უფლისაჲთა ვერეოდე მათ; ¹² მომადგეს მე, ვითარცა ფუტკარნი გოლსა, და აღეტყინნეს, ვითარცა ცეცხლი ეკალთა შორის, და სახელითა უფლისაჲთა ვერეოდე მათ; ¹³ მივდერკ ჭენებით დაცემად, და უფალმან კელი აღმიპყრა მე. ¹⁴ ძალი ჩემი და გალობაჲ ჩემი უფალი და მეყო მე იგი

⁵ *ბრძნისე სიქმისე უღრუჭო აყფროსისე, ისმინსე სიქმი ჳე ჳრქმამაყფროსისე შო ყრმითამაჳ. ⁶ აყფროსი რმის შოო სიქმჳრ, რმისე ყოქყოყრმისა; მისე შოყას სიქმ ხრქმრნი? ⁷ აყფროსი რმის შოო სიქმჳრ, ჳრქმ შო ურყოფრნიქ მქყოქმისე სიქმისე. ⁸ ბოქოროსი რმის შამსორო-ყამყოფე აყფროსისე შამქმით, ურქმისოქ შამსორო-ყამყოფე ხრქმისე შამქმით; ⁹ ბოქოროსი რმის სრსაყოფრე აყფროსისე შამქმით, ურქმისოქ სრსაყოფრე შოროყოქმითა შამქმით. ¹⁰ ყა-ყოქოროსი თოქსოყოფე ჳრქმისქმამქმრქმისე შო, ჳრქმ სრქყოქოროსი აყფროსისე-ითა ურქმისოქმისე შრქმ. ¹¹ სრქმისქმამქმრქმისე შო ჳრქმ შამქმისოქმისე შო, ჳრქმ სრქყოქოროსი აყფროსისე-ითა ურქმისოქმისე შრქმ; ¹² შამქმრქმისე შო, ურქმისოქმისე ყამქმისმისე ჳამოროსე, ჳრქმ როქყოქმისმისე, ურქმისოქმისე ქყოქმისე-ითა ურქმისოქმისე შრქმ; ¹³ შოქმრქმისე ყოქმისე ჳრქმისე, ჳრქმ აყფროსისე-ითა ბოქოროსი რმისოქმისე შო. ¹⁴ ბოქოროსი სიქმი ჳრქმ ჳრქმისე-ითა სიქმი აყფროსი ჳრქმ შოყას შო უყო*

⁵ ჩემს გასაჭირში შევლადადე უფალს და ისმინა ჩემი და გამომიყვანა ფართოდ. ⁶ უფალია ჩემი შემწვე, არ შემეშინდება, რას მიზამს კაცი? ⁷ უფალია ჩემი შემწვე, და მე ვიხილავ ჩემს მტრებს. ⁸ უკეთესია უფლის იმედით ყოფნა, ვიდრე ადამიანის იმედით; ⁹ უკეთესია უფლისადმი სასოება, ვიდრე მთავართა იმედი. ¹⁰ ყოველი ტომი გარს მომადგა და უფლის სახელით ვძლიე მათ. ¹¹ გარს მომადგნენ და შემომერტყნენ, და უფლის სახელით ვძლიე მათ. ¹² მომადგნენ, როგორც ფუტკარი ფიჭას, და აღევზნენ, როგორც ცეცხლი ძეძვნარში*, და უფლის სახელით ვძლიე მათ. ¹³ გადავიხარე დარტყმისაგან დასაცემად, და უფალმა ხელი შემაშველა მე. ¹⁴ ჩემი ძალი და გალობა უფალია და მექმნა ის

მაცხოვარ. ¹⁵ კმაა სიხარულისა და ცხორებისა საყოფელსა მართალთასა: მარჯუენემან უფლისამან ქმნა ძალი, ¹⁶ მარჯუენემან უფლისამან აღმამალლა მე, მარჯუენემან უფლისამან ქმნა ძალი. ¹⁷ არა მოვკუდე, არამედ ვცხოვრე და განვთქუნე მე საქმენი უფლისანი. ¹⁸ სწავლით განმსწავლა მე უფალმან და სიკუდილსა არა მიძცა მე. ¹⁹ განმიხუნენით მე ბჭენი სიმართლისანი, შევიდე მათ შინა და აუვარო უფალსა. ²⁰ ესე არს ბჭე უფლისა, და მართალნი შევლენან მას შინა. ²¹ აღვიარო შენ, რამეთუ ისმინე ჩემი და იქმენ ჩემდა მაცხოვარ. ²² ლოდი, რომელ შეურაცხ-ყვეს მაშენებელთა, ესე იქმნა თავ კიდეთა; ²³ უფლისა მიერ იყო ესე, და არს საკვრველ წინაშე თუალთა ჩუნეთა. ²⁴ ესე არს ღლე, რომელ ქმნა უფალმან; ვიხარებდეთ და ვიშუებდეთ ამას შინა.

პრელაური. ¹⁵ *ԿՅԵՁ ԵՍԻՅԱՐԱՅԻՍԵՐ ԵՄ ԸՍԱՄԻԿՅԱՐԵՐ ԵՍԻՅԱՄՈՒՍԵՐ ՔԵՆՈՒՐՈՒՄԵՐ: ՔԵՆՈՒՋԱԿԻՆՈՒՄԻՆ ԱՎՈՒՐՈՒՄԻՆ ԻՇՆԻՐ ՄԻՐՈՒ, ¹⁶ ՔԵՆՈՒՋԱԿԻՆՈՒՄԻՆ ԱՎՈՒՐՈՒՄԻՆ ԵՐՈՒՄՔԵՐՈՒՄԵՐ ՅԻ, ՔԵՆՈՒՋԱԿԻՆՈՒՄԻՆ ԱՎՈՒՐՈՒՄԻՆ ԻՇՆԻՐ ՄԻՐՈՒ. ¹⁷ ՇԻՒՐ ՅԱՐԻԿԱՇԻ, ԵՐՈՒՄՔԵՐՈՒՄԻՆ ՄԻ ԿՅԻՐՈՒՄԻՆ ԿՅԻՆՍԻՐՈՒՄԵՐ ՅԻ ԱՎՐՈՒՄԻՆ ԵՄ ԵՐԿԱՇՅՈՒՍԵՐ ԵՐՈՒՐ ՅԻՇԸՐ ՅԻ. ¹⁸ ԼԵՆՅԱԿԻՆՈՒՄ ՅԻ ԿՅԻՆԻ ՍԻՅԻՄՈՒՍԻՆԻ, ԿՅԻՐՈՒՄԻՆ ՅԵՄ ԿՅԻՆ ԵՄ ԵՍԻՅԱՐԱՅԻ ԱՎՐՈՒՄԵՐ. ¹⁹ ԵՍԻՅԱՐԱՅԻ ԿՅԻՆԻ ՍԻՅԻՄՈՒՍԻՆԻ, ԿՅԻՐՈՒՄԻՆ ԵՄ ԵՍԻՅԱՐԱՅԻ ԿՅԻՆԻ ՍԻՅԻՄՈՒՍԻՆԻ, ԿՅԻՐՈՒՄԻՆ ԵՄ ԵՍԻՅԱՐԱՅԻ ԿՅԻՆԻ ՍԻՅԻՄՈՒՍԻՆԻ, ԿՅԻՐՈՒՄԻՆ ԵՄ ԵՍԻՅԱՐԱՅԻ ԿՅԻՆԻ ՍԻՅԻՄՈՒՍԻՆԻ. ²⁰ ԵՍԻՅԱՐԱՅԻ ԿՅԻՆԻ ՍԻՅԻՄՈՒՍԻՆԻ, ԿՅԻՐՈՒՄԻՆ ԵՄ ԵՍԻՅԱՐԱՅԻ ԿՅԻՆԻ ՍԻՅԻՄՈՒՍԻՆԻ. ²¹ ԵՍԻՅԱՐԱՅԻ ԿՅԻՆԻ ՍԻՅԻՄՈՒՍԻՆԻ, ԿՅԻՐՈՒՄԻՆ ԵՄ ԵՍԻՅԱՐԱՅԻ ԿՅԻՆԻ ՍԻՅԻՄՈՒՍԻՆԻ. ²² ԵՍԻՅԱՐԱՅԻ ԿՅԻՆԻ ՍԻՅԻՄՈՒՍԻՆԻ, ԿՅԻՐՈՒՄԻՆ ԵՄ ԵՍԻՅԱՐԱՅԻ ԿՅԻՆԻ ՍԻՅԻՄՈՒՍԻՆԻ. ²³ ԵՍԻՅԱՐԱՅԻ ԿՅԻՆԻ ՍԻՅԻՄՈՒՍԻՆԻ, ԿՅԻՐՈՒՄԻՆ ԵՄ ԵՍԻՅԱՐԱՅԻ ԿՅԻՆԻ ՍԻՅԻՄՈՒՍԻՆԻ. ²⁴ ԵՍԻՅԱՐԱՅԻ ԿՅԻՆԻ ՍԻՅԻՄՈՒՍԻՆԻ, ԿՅԻՐՈՒՄԻՆ ԵՄ ԵՍԻՅԱՐԱՅԻ ԿՅԻՆԻ ՍԻՅԻՄՈՒՍԻՆԻ.*

მე მაცხოვრად. ¹⁵ სიხარულისა და მაცხოვარების ხმა მართალთა სამყოფელში: უფლის მარჯვენამ ქმნა ძალა! ¹⁶ უფლის მარჯვენამ ამამალლა მე, უფლის მარჯვენამ ქმნა ძალა! ¹⁷ არ მოვკვდები, არამედ ვიცოცხლებ და ვაუწყებ უფლის საქმეებს. ¹⁸ სწავლით მასწავლა უფალმა და სიკვდილს არ გადაძცა მე. ¹⁹ გამიხუნენით სიმართლის კარიბჭენი, შევალ და ვადიარებ უფალს. ²⁰ ეს არის უფლის კარიბჭე – და მართალნი შევლენ მასში. ²¹ გადიარებ შენ, რადგან ისმინე ჩემი და მექმენ მე მაცხოვრად. ²² ლოდი, რომელიც დაიწუნეს მშენებლებმა, იქცა თავკიდურად. ²³ უფლისაგან არის ეს და საკვირველია ჩვენს თვალთათვის. ²⁴ ეს არის ღლე, რომელიც შექმნა უფალმა, ვიხაროთ და ვილხინოთ მასში.

